

FODRINGSSTRATEGIER OMKRING FARING

Gunner Sørensen, HusdyrInnovation

Fagligt Nyt - den 27. september 2017
Hotel Munkebjerg i Vejle

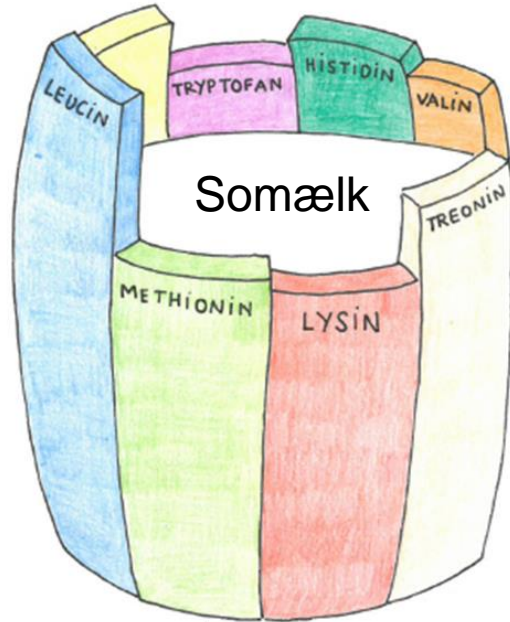
HVAD SKAL I HØRE?

- Skal soen have mere energi før faring eller skal foderet fortyndes? - læs Meddelelse nr. 1114
- Hvad er op og ned på fodring fra indsættelse i farestalden og indtil den første uge efter faring? - læs Erfaring nr. 1715

FORUDSÆTNINGER FOR AT SOEN ER ”I FORM TIL FARING”

- Huldstyring i drægtighedsstalden, så søerne er mellem **16 og 19 mm** ved faring
- Indsæt søerne i farestalden nogle dage før faring og giv dem 3 FEso pr. dag i perioden omkring faring
- Tre daglige fodringer og den sidste fodring gives omkring kl. 20:00

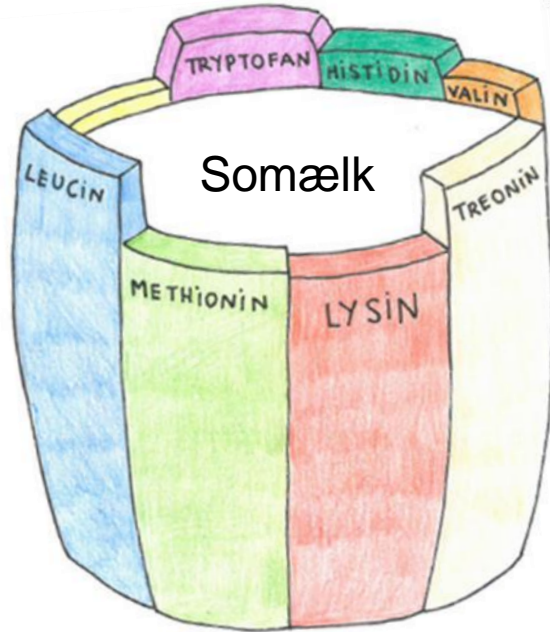
PROTEIN OG AMINOSYRER TIL DIEGIVENDE SØER – NORM 2015

St. ford. pr. FEso	Norm	I procent af lysin
Råprotein, min.	125	-
Lysin	7,7	100
Methionin	2,46	32
Treonin	5,0	65
Tryptofan	1,54	20
Valin	5,85	76

Meddelelse nr. 1098

ANBEFALING FRA SEPTEMBER 2016

St. ford. pr. FEso	Anbefaling	I procent af lysin
Råprotein, min.	120	-
Lysin	7,7	100
Methionin	2,46	32
Treonin	5,0	65
Tryptofan	1,54	20
Valin	5,4	70

Meddelelse nr. 1110

ERFARING MED SEGES'S NORMER FOR PROTEIN OG AMINOSYRER

- Effekt af ekstra protein er størst, når søerne har en høj mælkeydelse
- Mange besætninger ser en stor effekt på fravænningsvægten og vægttabet hos søer
- Nogle besætninger ser diarréer blandt pattegrisene og bruger blandinger med 5-10 % lavere indhold af protein og aminosyrer

AFPRØVNING

- Kontrolsøerne fik fra indsættelse i farestalden til fravænning en normblanding
- Forsøgsgruppen fik et foder, hvor den daglige proteintildeling var reduceret i intervallet 6,3 til 17,4 % og den daglige lysintildeling var reduceret i intervallet -1,3 til 32,4 % i perioden fra indsættelse i farestalden og frem til tre dage efter faring, derefter fik forsøgssøerne kontrolfoderet

HVAD ER DIARRÉ?

Grisen har ikke diarré

Grisen har diarré

HVAD HAR VI SET?

På baggrund af i alt 1.351 fikserede kuld i syv besætninger kunne det konkluderes, at:

- en diegivningsblanding, der opfylder gældende norm for protein og aminosyrer, problemfrit kan bruges fra indsættelse i farestalden og frem til fravænning
- der blev ikke fundet statistisk sikker sammenhæng mellem protein- og lysinforsyning fra indsættelse i farestalden til tre dage efter faring på frekvensen af pattegrisediarré, kuldtilvækst eller kuldstørrelse ved fravænning

HVAD HAR VI ERFARET?

- Diarré blandt pattegrise skyldtes ofte mælkemangel og må tilskrives management og sygdomspres i den enkelte besætning og ikke det tildelte foders protein- og lysinindhold
- I besætninger med en kuldtilvækst på over 2,8 kg pr. dag var der en højere kuldtilvækst, når søerne fik en normblanding i hele diegivningsperioden og således ikke fik en reduceret protein- og lysinforsyning omkring faring. Det peger således på, at besætninger med en høj mælkeydelse har den største gevinst ved at bruge normfoder fra indsættelse til fravænning
- Besætningen, som havde den højeste kuldtilvækst på 3,15 kg pr. dag, havde også den laveste diarréfrekvens blandt pattegrise

EKSTRA FODER I PERIODEN EFTER FARING

Fodring på italiensk:

- 1 kg ekstra velsmagende foder fra faring til otte dage efter faring ”sætter gang” i de bagerste patter, så de giver mere mælk og soen kan passe flere grise

ERFARINGSINDSAMLING

Almindelig restriktiv foderkurve efter faring

Kontrol: Diegivningsblanding fra indsættelse til fravænning
(125 gram SIF råprotein pr. FEso)

Forsøgsbehandlinger fra to dage før faring til otte dage efter faring

- + 1 kg ”smågrisefoder”
- + 1 kg hvede
- + 1 kg faringsmix (kagemix, fiskemel, roepiller, korn, fedt og mineraler)

BESÆTNINGERNE

- Antal egenfravænnede grise pr. kuld fra 12,8 til 13,2 grise og en kuldtilvækst varierende fra 2,85 til 3,11 kg pr. dag
- Søernes mælkeydelse er høj, derfor burde de kvittere for ekstra næringsstoffer, men der var ikke et entydigt billede. Dette hænger sammen med, at soens krop er en effektiv buffer for mangel eller overforsyning af næringsstoffer

HVAD HAR VI SET?

- Numerisk var det mere lovende i forhold til kontrolgruppen at bruge hvede end det dyre ”smågrisefoder”, mens endnu dyrere løsninger med kagemix, fiskemel og roepiller slet ikke havde effekt og derfor ikke kan anbefales
- Supplement med hvede eller diegivningsfoder i 1. diegivningsuge koster mellem 25 og 40 kr. pr. årssø i ekstra foderudgift. Løsningen med ”smågrisefoder” koster 55 kr. pr. årssø og løsningen med kagemix, fiskemel og roepiller koster 65 kr. pr. årssø i ekstra foderudgift

SEGES – 2018

Der er søgt om midler til, at vi kan blive mere præcise i vores anbefaling af tildeling og sammensætning af foder omkring faring og i 1. diegivningsuge

Vi elsker somælk

